

РЕШЕНИЕ

№ 978

гр. Сливен, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, X СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нина М. Коритарова

при участието на секретаря Мариана В. Тодорова
като разглежда докладваното от Нина М. Коритарова Гражданско дело № 20222230101792 по описа за 2022 година

Производството е образувано въз основа на предявен регресен иск на платилия обезщетение за имуществени вреди Гаранционен фонд, чрез представители по закон – изпълнителни директори против причинителя на вредата Й. С. Я., ЕГН: ***** от с. **** с правно основание чл. 559, ал. 3 във вр. с чл. 558, ал. 7 от КЗ, вр.чл.45 ЗЗД и Споразумение между Компенсационните органи и Гаранционните фондове от 29.04.2002 г./на основание чл. 6 от Четвъртата Моторна Директива 2000/26/ЕЕС/, като ищецът твърди, че бил възстановил изплатеното от НББАЗ на Националното бюро на Гърция по щета № 120240/19.04.2017 г. обезщетение за имуществени вреди в размер на 6003,69 лв. чрез банков превод на 03.05.2017 г. като парична равностойност на 3069,64 евро по курса на деня за увредения при ПТП, настъпило на 20.09.2016 г. в Гърция, л.а. „Тойота Ярис“ с рег. №****.

В исковата молба ищецът Гаранционен фонд твърди, че виновна за настъпилото ПТП била ответницата, която на 20.09.2016 г. в Гърция при управление на л.а. „Фиат“, с ДКН № **** не била спряла на знак „Стоп“ и била ударила л.а. „Тойота Ярис“ с рег. №****, който се бил движил по път с предимство. Ответницата била управлявала автомобила без да има действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП в нарушение на чл. 490 КЗ. Били изпратили регресна покана до ответницата, но същата не била платила. На основание чл. 559, ал. 2 КЗ Гаранционния фонд бил заплатил в пълен размер всички суми изплатени от компенсационните органи във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Гърция. Посочва, че към датата на образуване на щетата в ГФ № 120240/19.04.2017 г. международното регулиране на претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Гърция чрез изплащане на обезщетение в размер на 3069,64 евро ведно с всички описани разходи за щети на увредения л.а. „Тойота Ярис“ с рег. №**** било вече извършено от Националното бюро на автомобилистите на Гърция в качеството му на компенсационен орган по местонастъпване на вредите и НББАЗ като компенсационен орган в държавата на обичайното местопребиваване на увреждащото

МПС с прилагане от българското бюро на чл. 559 и чл. 561 КЗ. В производствата пред двата компенсационни органи за определяне и изплащане на обезщетение били направени разноси, които на основание чл. 559, ал. 2 КЗ ГФ също задължително бил възстановявал.

Иска се от съда на основание чл. 559, ал. 3 във вр. с чл. 558, ал. 7 от КЗ осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в общ размер на 6003,69 лв., представляваща възстановено от Гаранционния фонд по щета № 120240/19.04.2017 г. обезщетение за имуществени вреди възстановени на НББАЗ във връзка с претенция на Националното бюро на автомобилистите на Гърция за щети на л.а. Тойота Ярис“ с рег. №**** от ПТП настъпило на 20.09.2016 г. ведно със законната лихва върху главницата от датата на завеждане на исковата молба-10.05.2022 г. до окончателното плащане.

Претендират се деловодни разноси.

В срока по чл.131 ГПК ответницата е депозирала отговор на исковата молба чрез особения си представител адв. Т. Р.. Оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. От представения по делото Протокол за ПТП било видно, че бил настъпил удар между двата процесни автомобили, като ответницата била нарушила поставения знак „Стоп“. От представената претенция на НББАЗ до ГФ с вх. № 08-01-729/16 от 19.04.2017 г. било видно, че на 07.03.2017 г. НББАЗ било възстановила на IMPERIAL CLAIMS SERVICES сумата от 2974. 70 евро, като било посочено, че било платено обезщетение в размер на 2500 евро и сума по фрактурата в размер на 569,64 евро или общо сума в размер на 3069,64 евро, която не кореспондирала с посочената сума от 2974,70 евро. Било видно от представеното с исковата молба платежно нареждане, че ГФ на 03.05.2017 г. бил заплатил сумата от 6003,69 лв. на НББАЗ по щета № 120240/2017 г. Позовава се на разпоредбата на чл. 378, ал. 5 КЗ и чл. 114, ал. 1 ЗЗД и прави възражение за изтекла погасителна давност в полза на ответницата, тъй като вземането на ГФ ставало изискуемо от момента на плащането, т. е на 03.05.2017 г., като от тази датата бил започвал да тече петгодишния давностен срок за погасяване на правото на иска на ГФ срещу причинителя на вредата. Исковата молба била подадена на 10.05.2022 г. тоест седем дни след изтичането на петгодишния давностен срок. На следващо място ищецът не бил ангажирал и доказателства относно всички елементи включени във фактическия състав на деликта- деяние, вина, вреда, причинно-следствена връзка между деянието и вредите и размера на вредите. Моли искът по изложените съображения да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намира следното:

С Определение № 2847 от 01.11.2022 г. по чл. 140 ГПК съдът е указал на ищеца, че негова е доказателствената тежест да установи настъпването на процесното ПТП по описания в исковата молба механизъм, участието и вината на ответника за настъпването на ПТП, наличие на причинени имуществени вреди на другия участник в ПТП, техния вид и размер, както и реалното изплащане на обезщетение на увреденото лице от страна на Националното бюро на Гърция, заплащането от страна на НББАЗ на Националното бюро на Гърция и възстановяването на заплащането от Гаранционния фонд. Със същото определение е указал на ответника, че следва да докаже възражението си за изтекла петгодишна погасителна давност.

Видно от представените от ищеца писмени доказателства, а именно от Протокол за пътно произшествие с материални щети ответницата на 20.09.2016 г. в Гърция при

управление на л.а. „Фиат“, с ДКН № **** не е спряла на знак „Стоп“ и е ударила л.а. „Тойота Ярис“ с рег. №****, който се движил по път с предимство. Видно от писмото от НББАЗ до Бюрото на автомобилните застрахователи- Гърция от 28.10.2016 г. управляваното от ответницата МПС л.а. „Фиат“, с ДКН № **** е било с обичайно домуване в България към 20.09.2016 г. НББАЗ е предявило претенция с дата 19.04.2017 г. за възстановяване на заплатеното от него обезщетение по щета причинена от незастраховано лице с българска регистрация. По повод на тази претенция Гаранционния фонд е изготвил доклад по щета за имуществени вреди № 120240/19.04.2017 г. Видно от приложеното с исковата молба платежно нареждане на 03.05.2017 г. е била заплатена от Гаранционния фонд на НББАЗ сумата от 6003,69 лв. по тази щета.

Ответницата е управлявала автомобила без да има действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП в нарушение на чл. 490 КЗ. Ищецът изпратил регресна покана от 28.09.2021 г. до ответницата, но същата не била получена лично от нея. На основание чл. 559, ал. 2 КЗ Гаранционния фонд е заплатил в пълен размер всички суми изплатени от компенсационните органи във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Гърция. Към датата на образуване на щетата в ГФ № 120240/19.04.2017 г. международното регулиране на претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Гърция чрез изплащане на обезщетение в размер на 3069,64 евро ведно с всички описани разходи за щети на увредения л.а. „Тойота Ярис“ с рег. №**** е вече извършено от Националното бюро на автомобилистите на Гърция в качеството му на компенсационен орган по местонастъпване на вредите и НББАЗ като компенсационен орган в държавата на обичайното местопребиваване на увреждащото МПС с прилагане от българското бюро на чл. 559 и чл. 561 КЗ. В производствата пред двата компенсационни органи за определяне и изплащане на обезщетение са направени разноси, които на основание чл. 559, ал. 2 КЗ ГФ също задължително е възстановявал.

Основателността на иск при квалификацията на чл.558, ал.7 КЗ вр. чл.45 ЗЗД, се обуславя от кумулативното наличие на следните предпоставки: изплатено на пострадал от ПТП обезщетение от Гаранционния фонд; основателност на извършеното плащане на обезщетение - наличие на предпоставките за ангажиране отговорността на ГФ по чл. 557, ал. 1 КЗ ; деликтна отговорност на причинителя на щетите по чл. 45, ал. 1 ЗЗД при следния фактически състав: деяние, вреда, противоправност, причинна връзка и вина.

С оглед на представените от ищеца писмени доказателства се установява наличието на всички елементи от пораждащия регресното право на ищеца фактически състав-настъпването на процесното ПТП по описания в исковата молба механизъм, участието и вината на ответника за настъпването на ПТП, наличие на причинени имуществени вреди на другия участник в ПТП, техния вид и размер, както и реалното изплащане на обезщетение на увреденото лице от страна на Националното бюро на Гърция, заплащането от страна на НББАЗ на Националното бюро на Гърция и възстановяването на заплащането от Гаранционния фон. Следователно, предявеният регресен иск, с правна квалификация чл. 559, ал. 3 във вр. с чл.558, ал. 7 КЗ е доказан за пълния предявен размер от 6003,69 лева.

При извод за доказаност на исковата претенция по основание и за пълния предявен размер, съдът следва да разгледа възражението на ответника за изтекла по отношение на вземането погасителна давност, което съдът приема, че е основателно.

Съгласно разпоредбата на чл.114, ал.1 ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, като при задълженията, без срок – от пораждането им. Регресното вземане се основава на изпълнението на чуждо задължение – това на делинквента и се поражда от различен фактически състав, включващ извършен деликт, правен интерес от изпълнението на чуждото задължение и плащане, като това правоотношение възниква между различни страни – суброгиралия в правата на увредения Гаранционен фонд и делинквента управлявал МПС без сключена застраховка „ГО”, ето защо изтеклата спрямо делинквента давност в правоотношението му с увреденото лице, не следва да се прилага по отношение на регресното вземане. По отношение на последното давността има за начало осъществения състав на суброгацията. Съгласно т.14 от Постановление № 7 от 04.10.1978 г., Пленум на ВС, за регресните иски важи общата давност по чл. 110 и следващи ЗЗД, а течението ѝ започва от момента на изплащането на застрахователните обезщетения на правоимащите лица, което разбиране е приложимо и към регресното вземане на Гаранционния фонд, като няма основание даденото тълкуване да се счита за изгубило значение. Смисълът на института на давността е да бъде санкция за бездействащия кредитор, а преди суброгацията ищецът, изобщо не е такъв, поради което и преди да възникне вземането му, той не може да го упражни и няма как по отношение на него да е текла давност.

В този смисъл е задължителната съдебна практика, съдържаща се в т.14 на ППлВС №7/1977 г., Решение на ОСГК на ВС № 117/ 3.XII.1962 г. по гр. д. № 89/ 1962 г., както и в Решение № 178/ 21.X.2009 г. по т. д. № 192 2009 г. на ВКС, Решение № 449/ 18.III.2002 г. по гр. д. № 1785/ 2001 г. на ВКС, Решение № 178/ 21.X.2009 г. по т. д. № 192/ 2009 г. на ВКС, Решение №2 от 02.02.2011 г. по търг. дело №206/2010 г. на II ТО на ВКС, последните постановени на основание чл. 290 ГПК. Практиката, обобщена в последното решение изрично сочи, че основанието за регресните иски възниква от фактически състав, който включва изплащане на сумата на правоимащото лице по силата на застраховката и даденото от закона право на регрес, поради което началният момент на погасителната давност по чл. 110 ЗЗД е датата на плащане на застрахователното обезщетение на правоимащия и за този иск тече погасителна давност, различна от тази за задължението по чл. 45 и 49 ЗЗД, което е изискуемо от момента на причиняване на вредите, от който момент длъжникът изпада в забава.

В случая Гаранционен фонд първоначално доброволно е изплатил обезщетение на увреденото лице, което в случая е Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи /НББАЗ/, което е възстановило чрез Националното Бюро на Гърция щетите на увреденото лице настъпили от процесното ПТП виновно причинено от ответница в размер на 6003, 69 лева чрез банков превод - с авизо по платежно нареждане от 03.05.2017 г.

С оглед изложеното към предявяване на исковата молба –09.05.2022 г., по отношение на спорното материално право на вземане в размер на 6003, 69 лева, което е възникнало и станало изискуемо с извършено на 03.05.2017 г. плащане, приложимата 5-годишна давност е изтекла на 03.05.2022 г., тъй като началният ѝ момент не е извършването на деликта, а суброгацията на ищеца в правата на увредения, която настъпва с изпълнение на чуждото задължение от ищеца.

Следователно, предявеният регресен иск, с правна квалификация чл. 559, ал. 3 КЗ във

вр. с чл.558, ал.7 КЗ вр. чл.45 ЗЗД, следва да бъде отхвърлен като погасен по давност. Съдът споделя виждането на особения представител на ответницата адв. Т. Р., че Гаранционният фонд е публичноправен, а не частноправен субект поради което не намира приложение разпоредбата на чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, която предвижда спиране на давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправни субекти за срока от 13.03.2020 г. до отмяната на извънредното положение.

С оглед изхода на спора ищецът на основание чл. 78, ал. 3 ГПК следва да заплати сторените по делото разноски на ответницата, но същата не е претендира и не е сторила разноски в настоящото производство.

Така мотивиран Сливенският районен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 559, ал. 3 във вр. с чл. 558, ал. 7 КЗ и чл. 45 ЗЗД и Споразумение между Компенсационните органи и Гаранционните фондове от 29.04.2002 г./на основание чл. 6 от Четвъртата Моторна Директива 2000/26/ЕЕС/, предявен от платилия обезщетение за имуществени вреди Гаранционен фонд, ЕИК 121446665, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Гр. Игнатиев“ № 2 чрез представители по закон – изпълнителни директори М К и С С против причинителя на вредата Й. С. Я., ЕГН: ***** от с. **** за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 6003,69 лв. платено от Гаранционен фонд на Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи чрез банков превод на 03.05.2017 г. като парична равностойност на 3069,64 евро по курса на деня за увредения при ПТП, настъпило на 20.09.2016 г. в Гърция, л.а. „Тойота Ярис“ с рег. №****, **КАТО ПОГАСЕН ПО ДАВНОСТ.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Сливенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____